

[Kryger.]

ster, at han i tiden inden sagens tredje behandling vil medvirke til, at den ængstelse, som med rette råder i disse kredse, bliver fjernet.

Jeg skal dernæst knytte nogle få bemærkninger til ændringsforslagene nr. 45, 46, 54 og 55.

Ændringsforslagene nr. 45 og nr. 46 er stillet til § 36, som omhandler en begrænsning af adgangen til indretning af forretningslokaler og mindre værksteder i byggeområder til boligbebyggelse. Jeg mener ikke, at man kan fratage den enkelte borger hans ret til at drive fri næring til kvarterets rimelige og daglige forsyning. Derfor finder jeg denne paragraf meget uheldig og så helst, at den helt udgik af lovforslaget. Begrundelsen for en ny byggelov har ene og alene været den, at man har ønsket ensartede retningslinjer for byggeriet i vort land. Dette har jeg fuldt ud kunnet acceptere, og også derfor mener jeg, at denne paragraf er uheldig. Det kan ikke være rigtigt, at det overlades til kommunalbestyrelserne at afgøre, om der må drives forretning af denne eller hin karakter i et område, som er udlagt til boligbebyggelse. Vi er imidlertid villige til at drøfte paragraffen nærmere, hvilket vi også har givet udtryk i vort ændringsforslag nr. 45, som vi har formuleret således, at der skulle være $\frac{2}{3}$ flertal i vedkommende kommunalbestyrelse for at kunne nægte indretning af sådanne værksteder og forretninger i de omhandlede kvarterer til kvarterets daglige forsyning.

Ændringsforslagene nr. 54 og 55 er stillet til § 45, der angår vedligeholdelsen. Man har i lovforslagets § 45, stk. 1, indført en bestemmelse om, at enhver bebyggelse til enhver tid skal holdes i forsvarlig og sømmelig stand, og bygningsmyndighederne kan meddele de til opfyldelse af bestemmelserne i 1. punktum fornødne påbud. Vi har i ændringsforslag nr. 54 foreslået, at dette første stykke i § 45 helt skulle udgå, da vi mener, det er for stor en beføjelse af give de stedlige bygningsmyndigheder. Vi frygter også, at disse skal få en hel mængde urimelige klager over en bebyggelses vedligeholdelsestilstand, og at der skal blive foretaget overdrevne indgreb.

Om de øvrige ændringsforslag, der er stillet, er udvalget og ministeren enige.

Til sidst vil jeg gerne fremdrage et par forhold, som er omtalt i indledningen til udvalgsbetænkningen. Det er her for det første udtalt, at byggelovgivningen bør være mere omfattende og navnlig også indeholde de bestemmelser, som i dag findes i byplanloven, således at vi får en samlet bygge- og byplanlov. Som det er i dag — det vil vel også gælde den kommende landsbygelov — kan disse love vel nok gå i spand sammen, men rigtigere ville det være, at deres bestemmelser blev afpasset nøjere efter hinanden. Den højtærede boligministers forgænger, den nuværende højtærede arbejdsminister, har i et samråd med udvalget givet tilsagn om, at man vil nedsætte en kommission til nærmere at overveje disse spørgsmål. Den højtærede minister har imidlertid ment, at der først bør indhentes erfaringer på grundlag af den nye byggelov, men den vil sikkert ikke blive helt gennemført i alle kommuner før i 1963, og hvis der så yderligere skal gå nogle år, inden kommissionen nedsættes, og igen nogle år med kommissionens undersøgelser og overvejelser, vil det vare alt, alt for længe, inden en ønskelig sammensmeltning af lovene kan finde sted. Jeg henstiller derfor til den nuværende højtærede boligminister at nedsætte kommissionen allerede nu. Det drejer sig jo i første række ikke om at skabe nye regler på området, men om formelt at koordinere de to loves bestemmelser om delvis de samme forhold, og dette arbejde må kunne gøres uden erfaringsfor, hvorledes virkningerne bliver af bestemmelserne i landsbygeloven, efter- som disse byplanmæssige bestemmelser i stor udstrækning findes i de gældende kommunale byggevedtægter.

Det andet forhold, jeg vil fremdrage, er, at loven kun skal gælde for kommunerne uden for København og Frederiksberg. Jeg har i pressen set, at Frederiksberg kommunalbestyrelse har vedtaget et forslag til en ny byggelov for Frederiksberg, og at forslaget nu vil blive indsendt til boligministeren. Det er meget vigtigt, finder jeg, at bygningsbestemmelserne i de to hovedstadskommuner ligger på linje med bygningsbestemmelserne for det øvrige land i så stor udstrækning som overhovedet muligt. Det er ikke let at se, hvorfor der skal gælde andre regler for at opføre en bygning